

РЕШЕНИЕ

№ 462

гр. София, 25.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 100-ЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АЛЕКСАНДРИНА ПЛ.
ДОНЧЕВА

при участието на секретаря ДОРА В. НЕНКОВА
като разгледа докладваното от АЛЕКСАНДРИНА ПЛ. ДОНЧЕВА
Административно наказателно дело № 20231110202031 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Т. Г. Т., ЕГН: 8508134010, в качеството на управител на „МУЛТИ ФИНИШ“ ЕООД, ЕИК: 206392624, със седалище и адрес на управление гр. София, ж. к. „Левски Г“, намирайки се срещу бл. 10, вх. „И“, в обект „Тепавица Барите“, срещу *Наказателно постановление (НП) № 22-2200496 от 10.01.2023 г., издадено от Дирекция „Инспекция по труда – София“*, с което на основание чл. 416, ал. 5, от КТ, вр. чл. 414, ал. 3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на сумата от 3000 /три хиляди/ лева.

Според жалбоподателя, обжалваното НП е постановено при съществени нарушения на процесуалния и на материалния закон, като същото е издадено въз основа на незаконосъобразен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН). Като пропуск в процедурата по издаване на НП се сочи, че приложенията към АУАН е са били връчени на жалбоподателя. Твърди се, че при извършване на проверката от ДУТ Антоана Пламенова Шентова се е намирала в обект, стопанисван от дружеството, а именно в перално помещение, намирайки се в обект „Тепавица Барите“, но основанието за това бил сключен граждански договор № 4 от 05.09.2022 г., по който била изпълнител и имала задължение да извършва следните дейности: пране, гладене, опаковане. Твърди се, че в АУАН е посочена декларация, подписана от Шентова, която декларация в действителност не е връчена като приложение към АУАН и била съставена под диктовка на контролния орган. Обстоятелството, че тази декларация не е връчена на санкционираното

дружество редом с връчването на АУАН, което се сочи като съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита. Като съществено нарушение се сочи и невръчване на протокол от извършената проверка. Твърди се, че гражданският договор е сключен между дружеството и Антоана Шентова четири дни преди извършената проверка, като този договор бил игнориран от наказващия орган, който не е изпълнил задължението си за извършване на задълбочена проверка. Актосъставителят не извършил необходимата проверка и относно изплатените до момента суми на Антоана Шентова, като в тази връзка се представят писмени доказателства. Заявява се, че в случая не е предоставяна работна сила по смисъла на КТ, а е налице граждански договор за изработка, по отношение на който инспекторите към Дирекция „Инспекция по труда” не разполагат с компетентност да извършват проверка. Изложени са съображения за това, че случаят е маловажен. Твърди се, че в АУАН и в НП е налице неяснота при описанието на твърдяното нарушение с оглед посочването, че Антоана Шентова е била заварена „да полага труд като перално”. Всъщност при извършване на проверката инспектор Л. е накарал Шентова да попълни декларация под диктовка, като посочи, че работи в описания обект с определено работно време и с описание на почивка. В тази връзка се сочи, че в Националната класификация на професиите и длъжностите липсва подобна професия или длъжност като „перално”. Като съществено процесуално нарушение при изготвяне на АУАН се изтъква неспазване на изискването на чл. 40 от ЗАНН с оглед липсата на двама свидетели при неговото съставяне, като се акцентира върху обстоятелството, че в конкретния случай в АУАН е посочен само един свидетел. В случай, че съдът приеме, че е налице описаното в НП нарушение, жалбоподателя поддържа довод за явна несправедливост на наказанието. Приложени са писмени доказателства и са направени доказателствени искания. Претендират се разноски.

В открито съдебно заседание процесуалният представител на дружеството-жалбоподател поддържа жалбата по изложените в същата съображения и направените искания.

Процесуалният представител на въззиваемата страна изразява становище за неоснователност на подадената жалба, като изразява съображенията си за това. Направено е възражение за прекомерност на претендираните от насрещната страна разноски.

Софийски районен съд, като разгледа постъпилата жалба, изложените в нея доводи и като се запозна с материалите по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Дружеството „МУЛТИ ФИНИШ” ЕООД, ЕИК: 206392624, със седалище и адрес на управление гр. София, ж. к. „Левски Г”, срещу бл. 10, с управител Т. Г. Т. е юридическо лице, регистрирано на територията на Република България.

Към м. септември 2022 г. посоченото дружество стопанисвало обект с наименование „Тепавица Барите”, находящ се в гр. София, район „Подуяне”, ж. к. „Левски Г”, срещу бл. 10, вх. „И”, представляващ перално помещение.

На 05.09.2022 г. бил сключен договор, наименован „Граждански договор” с № 00004, между „МУЛТИ ФИНИШ” ЕООД, в качеството на възложител и АНТОАНА ПЛАМЕНОВА ШЕНТОВА, в качеството на изпълнител, по силата на който възложителят възлага, а изпълнителят приема да извърши „ПРАНЕ, ГЛАДЕНЕ, ОПАКОВАНЕ”, като възложителят се задължава да „ОСИГИРИ БЕЗОПАСНА И БЛАГОПРИЯТНА РАБОТНА СРЕДА И ДА ОСИГУРИ МАТЕРИАЛИ И ПОЧИСТВАЩИ ПРЕПАРАТИ”.

На 08.09.2022 г. служители на Дирекция „Инспекция по труда” – София, а именно инспектор С. Д. Л. и инспектор Васил Руменов Попов, извършили проверка относно спазване на трудовото законодателство в обект, стопанисван от „МУЛТИ ФИНИШ” ЕООД, с наименование „Тепавица Барите”, находящ се в гр. София, район „Подуяне”, ж. к. „Левски Г”, срещу бл. 10, вх. „И”, представляващ перално помещение със съответно оборудване. При извършване на проверката в обекта била установена Антоана Пламенова Шентова, която оправяла дрехи, пренасяла дрехи и гладела, служейки си с намиращото се в помещението оборудване. При извършване на проверката инспекторите от Дирекция „Инспекция по труда” предоставили на Атоана Шентова декларация за установяване на трудови или граждански отношения, която тя самостоятелно попълнила, като посочила, че работи в „МУЛТИ ФИНИШ” ЕООД от 05.09.2022 г. в обект „Тепавица барите”, на длъжност „перално”, с работно време от 09.00 часа до 18.00 часа, при два почивни дни седмично и при три почивки в работния ден с общо времетраене от 1 час. В декларацията Шентова посочила, че получава на час възнаграждение от 40.00 лева, както и че няма сключен трудов или граждански договор, като написала също, че не желае да бъде обявено с постановление съществуването на трудово правоотношение и подписала декларацията.

По време на проверката на място проверяващите служители от ДИТ – София област връчили призовка по чл. 45, ал. 1 АПК на управителя на дружеството Т. Г. Т., с указание на 13.09.2022 г. в 14.00 часа лично или упълномощен представител на дружеството – жалбоподател да се яви в сградата на ДИТ – Софийска област и да представи изискани с призовката документи, в това число и трудови досиета на установени на обекта работници, както и граждански договори.

Проверката продължила по документи в сградата на ДИТ – Софийска област на 17.10.2022 г. в присъствието на упълномощен представител на дружеството – жалбоподател, а именно Т. Г. Т.. В хода на проверката по документи от страна на дружеството - въззивник бил представен граждански договор № 00004/05.09.2022 г., сключен между „МУЛТИ ФИНИШ” ЕООД, като възложител, и Антоана Пламенова Шентова - изпълнител. Съгласно договора възложителят възлага, а изпълнителят приема да извърши „ПРАНЕ, ГЛАДЕНЕ, ОПАКОВАНЕ”, като възложителят се задължава да „ОСИГИРИ БЕЗОПАСНА И БЛАГОПРИЯТНА РАБОТНА СРЕДА И ДА ОСИГУРИ МАТЕРИАЛИ И ПОЧИСТВАЩИ ПРЕПАРАТИ”. Съгласно договора, възложителят се задължава да заплати на изпълнителя сумата от 400.00 лева в брой, в срок от 5 дни след приемане на извършената работа.

За резултатите от проверката, извършена от органите на ДИТ –

Софийска област, бил съставен протокол за извършена проверка № ПР2229460 от 17.10.2022 г.

В резултат от проверката инспектор С. Л. приел, че правоотношението между „МУЛТИ ФИНИШ“ ЕООД и Антоана Пламенова Шентова е трудово, както и че работодателят „МУЛТИ ФИНИШ“ ЕООД е извършил нарушение на трудовото законодателство, като не е уредил отношенията с Антоана Шентова като трудови и не е сключил трудов договор с работника, с което е нарушил изискването на чл. 62, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от КТ.

На 17.10.2022 г. в присъствието на двама свидетели, инспектор С. Л. е съставил Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 22-2200496, с който повдигнал срещу „МУЛТИ ФИНИШ“ ЕООД, ЕИК: 206392624, административнонаказателно обвинение за извършено на 08.09.2022 г. нарушение на чл. 62, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от КТ. Така съставеният АУАН е връчен на управителя на дружеството-нарушител Т. Г. Т., ЕГН: 850813420, като в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са направени писмени възражения.

Въз основа на съставения АУАН е издадено атакуваното понастоящем Н П № 22-2200496 от 10.01.2023 г., издадено от Дирекция „Инспекция по труда – София“, с което на основание чл. 416, ал. 5, от КТ, вр. чл. 414, ал. 3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на сумата от 3000 /три хиляди/ лева.

Описаната фактическа обстановка е изводима при анализа и съпоставката на следните събрани по делото доказателства:

Писмени доказателства: АУАН № 22-2200496 от 17.10.2022 г.; Н П № 22-2200496 от 10.01.2023 г., издадено от Дирекция „Инспекция по труда – София“; граждански договор № 00004 от 05.09.2022 г.; сметка за изплатени суми по чл. 45, ал. 4 ЗДДФЛ; справка по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ; декларация по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ; заповед № 3-0693 от 15.08.2022 г.; заповед № 1744 от 20.12.2022 г.; заповед № ЧР-300 от 01.04.2021 г.; длъжностна характеристика за длъжност „инспектор“ в ДИТ; протокол за извършена проверка с № ПР2229460 от 17.10.2022 г.; декларация от Антоана Шентова; призовка на основание чл. 45, ал. 1 от АПК за „МУЛТИ ФИНИШ“ ЕООД; разписка;

Гласни доказателствени средства: показания на свидетеля С. Л.; показания на свидетеля Антоана Шентова; показания на свидетеля Любослав Йорданов.

Съдът оценява като достоверни в цялост показанията на свидетеля Л.. Тази свидетелски показания не се опровергават, нито на собствено основание, тъй като са ясни, непротиворечиви и последователни по съдържание, нито се разколебават от други доказателства по делото. От показанията на свидетеля се установява времето, мястото и начинът на извършване на проверката, както и същественото обстоятелство, че при извършването ѝ не са били употребени наведените от защитата способи. Установява се без съмнение, че Антоана Шентова е заварена на място в обекта „Тепавица Барите“, където същата е осъществявала дейност по пране, гладене и сгъване на дрехи, както и че Шентова е попълнила самостоятелно предоставената ѝ от инспекторите

декларация, която е приобщена като писмено доказателство по делото. В тази връзка следва да се отбележи, че показанията на свидетеля Шентова, посредством които жалбоподателят се домогва да докаже твърдението си, че декларацията е попълнена под диктовка на свидетеля Л., респ. че същата не отразява валидни и съответстващи с действителността изявления на Шентова, не съставляват достоверен източник на информация. Този извод следва от обстоятелството, че показанията на свидетелката Шентова се опровергават на собствено основание, тъй като съдържат вътрешни противоречия и са непоследователни. При провеждането на разпит на свидетелката на съдебния състав направи впечатление обстоятелството, че същата е грамотна и способна да разбира значението на извършената на 08.09.2022 г. проверка, което опровергава твърдението ѝ, че се е нуждала от разяснения и чужда помощ за попълване на предоставената ѝ от инспекторите декларация. Не може да остане извън вниманието на съда обстоятелството, че с показанията на свидетелката Шентова свидетелства за това, че е попълнила въпросната декларация под диктовката на свидетеля Л., но същевременно при разпита ѝ същата тази свидетелка демонстрира сравнително добро ниво на грамотност, комуникация и липса на каквото и да е притеснение. От решаващо значение за настоящия съдебен състав е обстоятелството, че със собствените си непоследователни и противоречиви изявления, свидетелката Шентова изключи изцяло възможността показанията и да бъдат възприети като вярно отражение на действителността. Свидетелката тенденциозно подкрепя с показанията си версията за попълване на декларацията под диктовка и при сериозно притеснение, като убедено разяснява, че това се наложило поради неразбиране от нейна страна на „последния въпрос в декларацията”, а впоследствие самата тя разколебава верността на заявеното с поведението си в съдебна зала и с вътрешните противоречия в показанията ѝ, особено добре личащи след предявяване на процесната декларация. Ет защо съдът приема, че показанията на разпитаната като свидетел Антоана Шентова не съставляват надежден доказателствен източник, на базата на който е възможно да се постанови правилен и справедлив съдебен акт, тъй като не са годни да допринесат за разкриване на обективната истина по случая. Същото се отнася и до показанията на свидетеля Йорданов, който се явява заинтересован да подкрепи заявените от свидетелката обстоятелства с оглед близката връзка, които самият той заяви, че имат. Отделно от това на съдебния състав направи впечатление обстоятелството, че свидетелят Йорданов не помни и не е чул едни обстоятелства по случая, настъпили по време на проверката, но същевременно е чул в детайли и е запомнил брилянтно други обстоятелства, а именно подкрепящите тезата за попълване на процесната декларация от Шентова под чуждо въздействие. По тези причини съдът не приема показанията на свидетеля Йорданов за достоверни и не ги взема предвид при формиране на крайните изводи относно значимите факти по случая.

По отношение на писмените доказателства следва да се отбележи това, че представените към жалбата доказателства за изплатени суми от страна на „МУЛТИ ФИНИШ” ЕООД спрямо свидетелката Шентова се приемат за

достоверни, като за съдебния състав не съществува съмнение, че въпросната сума от 400.00 лева е била изплатена на свидетелката. Същественото в случая е това, че изводимите от тези писмени доказателства факти не са по естеството си такива, които да опровергават основателността на повдигнатото с АУАН и НП административнонаказателно обвинение. Фактът на изплащането на сумата, вкл. фактът на подписване на договор, който е наименован като „граждански” не могат да променят извода на съдебния състав, за това, че в случая се касае за правоотношение, което по естеството си е трудово.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

При съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от административни органи, които разполагат с материална и териториална компетентност и при спазване на предвидените в чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН срокове.

Съдът приема, че не е допуснато нарушение на процесуалните правила и при съставяне и връчване на АУАН, който е съставен в присъствието на двама свидетели, а именно Васил Попов и Димитър Тюфекчиев, като свидетелят Васил Попов е участвал при извършване на проверката, видно от протокол за извършена проверка № ПР 2229460 от 17.10.2023 г. и при установяване на нарушението. Актът е съставен в присъствието на упълномощен представител на дружеството - въззивник, предявен му е за запознаване и му е връчен препис.

Както АУАН, така и НП, имат предвиденото съответно в чл. 42, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН съдържание. По надлежен начин и при пълна идентичност, както в АУАН, така и в НП, са описани както нарушението, така и обстоятелствата, при които е извършено, с посочване на дата на извършването му и на нарушената законова разпоредба. Обстоятелството, че в АУАН и в НП е посочено, че Антоан Шентова е заварена „да полага труд като перално” се дължи на факта, че инспекторите отразяват дейността съобразно изявлението на служителя. В конкретния случай самата свидетелка Шентова е заявила на инспекторите, че работи като „перално”, поради което именно тази формулировка е употребена при съставяне на АУАН и изготвяне въз основа на него на процесното НП. Съдът приема, че употребата на тази формулировка не съставлява съществено процесуално нарушение, което да е ограничило правото на защита на жалбоподателя, тъй като става ясно в какво се състои дейността на Шентова, а и с оглед стопанисвания от дружеството обект няма място за съмнение, че жалбоподателят е узнал в какво се състои фактическото и правно обвинение, обективизирано в АУАН и в НП.

По повод довода на жалбоподателя следва да се отбележи, че извършването на разследване по отношение на спорните обстоятелства и начинът за това са предоставени на преценката на наказващия орган, а не е негово императивно уредено законово задължение.

Според настоящия съдебен състав, в конкретния случай правилно е приложен не само процесуалният закон, а и материалният закон, като дружеството жалбоподател е осъществило вмененото му нарушение.

Съгласно чл. 62, ал. 1 от КТ трудовият договор се сключва в писмена форма, а съгласно императивната разпоредба на чл. 1, ал. 2 КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. От събраните по делото доказателства се установява, че на 08.09.2022 г. Антоана Пламенова Шентова е извършвала дейност по *пране, гладене и опаковане на дрехи* в обект „Тепавица Барите”, находящ се в гр. София, ж. к. „Левски Г”, срещу бл. 10, вх. И, който обект е стопанисван към този момент от дружеството „МУЛТИ ФИНИШ” ЕООД, ЕИК: 206392624. По делото се установи, че Антоана Пламенова Шентова е работила на обекта при определено работно време, а именно от 09.00 часа до 18.00 часа, с два дни седмична почивка и с по три почивки на ден, които са с общо времетраене от 1 час, както и че е получавала на час сумата от 40,00 /четиридесет/ лева. Въпреки, че към тази дата е съществувал подписан между „МУЛТИ ФИНИШ” ЕООД и Антоана Шентова „граждански договор”, съдът не споделя възраженията на жалбоподателя, че действително се касае за гражданско правоотношение по договор за изработка. Съществените елементи от съдържанието на трудовия договор са посочени в чл. 66 КТ, като с решаващо значение за определяне характера на договора като трудов или граждански има естеството на осъществяваната дейност. И при трудовия договор, и при договора за изработка по чл. 258 – 269 ЗЗД, едната страна се задължава да положи труд срещу възнаграждение. При трудовия договор се дължи престиране на работна сила в рамките на определено работно време за изпълнение на определена трайно осъществявана работа. По гражданския договор се дължи т. нар. овеществен труд - постигане на определен трудов резултат. При трудовия договор работникът се намира в зависимост и подчиненост на работодателя - на установен трудов ред и трудова дисциплина, докато при гражданския договор изпълнителят е независим от възложителя и му дължи само "изработване на нещо" - на уговорения резултат.

В случая от събраните доказателства – както гласни, така и писмени, се установи, че правоотношението, възникнало между „МУЛТИ ФИНИШ” ЕООД и Антоана Шентова е трудово. Този извод следва от обстоятелствата, изводими от попълнената от самата Шентова декларация, както и от показанията на свидетеля Л., който лично е възприел, че Шентова осъществява *пране, гладене и опаковане на дрехи*, служейки си с предоставени от дружеството-жалбоподател средства в обекта. Самата специфика на дейността, осъществявана от дружеството-жалбоподател и обекта, в който се е намирала Шентова при извършване на установената дейност, изключват твърдението за това, че е извършвала дейност до постигане на конкретно определен резултат. Още повече, че съгласно декларацията и вкл. съгласно представения „граждански” договор е видно, че между страните не е имало уговорка за заплащане на труда съобразно изработеното, а се установява, че дължимото на Шентова възнаграждение е

договорено възнаграждение в размер на 400, 00 лева. Не се споделят оплакванията в жалбата, че отразеното в декларацията не отговаря на действителното положение, а е било посочено от Шентова поради "психологически натиск" и под диктовка от инспекторите по труда. От показанията на свидетеля Л. става ясно, че декларацията е попълнена от Шентова доброволно и самостоятелно, като нейната грамотност и способност за комуникация без видимо притеснение за същата, станаха очевидни за съдебния състав при провеждането на нейния разпит. Поради това и с оглед недостоверността в показанията на Шентова и Йорданов, съдът приема, че твърдението за наличие на каквото и да е влияние върху свидетелката Шентова при попълване на въпросната декларация представлява изградена защитна версия, посредством която жалбоподателят се стреми да докаже наличието на основание за отмяна на обжалваното НП. От самият „граждански“ договор, който е представен от жалбоподателя в хода на извършване на проверката и е представен като доказателство по делото, се установява, че възложителят възлага, а изпълнителят приема да извършва „пране, гладене, опаковане“, което несъмнено означава, че договорът не е сключен с оглед конкретен краен резултат, а при условия, ангажиращи Шентова да престира труд, извършвайки „пране, гладене, опаковане“. В договора липсва количествено определяне на работата, която следва да се осъществи, а и липсва какъвто и да е срок за това. Самата езикова формулировка на задълженията, вменени с подписания договор, а именно „пране, гладене, опаковане“ ясно сочи, че се касае за неограничено извършване във времето на тези действия и при липса на каквото и да е количествено ограничение. Ето защо не може да се приеме за доказано твърдението, че Шентова е работила по договор за изработка с цел изпълнение на конкретно възложена дейност и до завършването ѝ. От предмета на договора и от другите достоверни доказателства по делото се установява, че се касае за трайно престиране на работна сила.

По тези мотиви съдът приема, че се касае именно за отношения по предоставяне на работна сила, които работодателят е следвало да оформи като трудови, сключвайки трудов договор с Антоана Шентова преди постъпването ѝ на работа. Като не е сторил това, работодателят е нарушил разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от КТ, вр. чл. 1, ал. 2 КТ, за което нарушение законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Отговорността на юридическите лица е обективна /безвиновна/, субективната съставомерност на деянието не следва да бъде обсъждана.

Съдът приема, че в случая не са налице предпоставките за приложение на разпоредбата на чл. 415в КТ, тъй като в ал. 2 от предметния ѝ обхват изрично са изключени нарушенията на чл. 62, ал. 1 от КТ, а предвид задължителното тълкуване, дадено в Тълкувателно решение № 3 от 10.05.2011 г. по тълк. д. № 7/2010 г. на ВАС специалният състав по глава XIX, раздел II от КТ на "маловажно" административнонарушение по чл. 415в от КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 от ЗАНН.

По вида и размера на наказанието:

Съгласно разпоредбата на чл. 414, ал. 3 КТ работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв. В случая на дружеството - жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 3000 /три хиляди/ лева, която е необоснована в този размер. В конкретния случай се касае за нарушение, което не се отличава с висока обществена опасност с оглед спецификата на дейността, която дружеството-жалбоподател осъществява, като липсват отегчаващи обстоятелства. Ето защо според настоящия съдебен състав справедлива се явява санкция в размер на сумата от 1500,00 /хиляда и петстотин/ лева, което е към минималния размер, предвиден от законодателя. В размер на сумата от 1500,00 лева санкцията се явява съответна на критериите по чл. 27, ал. 2 ЗАНН и е от естество да осигури постигане на целите на административното наказание по чл. 12 ЗАНН. Поради това атакуваното с жалбата НП следва да се измени в частта относно размерна на наложеното административно наказание, като наложената глоба се намали в минималния размер от 1500,00 лева. С оглед на това подадената жалба се явява частично основателна с оглед претенцията за намаляване размера на наложената имуществена санкция.

При този изход на спора, право на разноски имат и двете страни. Жалбоподателят доказва, че реално е заплатил разноски за адвокатско възнаграждение в размер на сумата от 800,00 лева, срещу която е направено възражение за прекомерност, което с оглед чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения е основателно до размера на сумата от 400,00 лева. Ето защо на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на сумата от 400,00 лева, за заплащането на която следва да бъде осъдена въззиваемата страна. Същевременно, въззиваемата страна има право на разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което в нейна полза следва да се присъди сумата от 80,00 лева, представляваща минималният размер на юрисконсултско възнаграждение, за заплащането на което следва да се осъди въззивникът.

По тези мотиви съдът,

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 22-2200496 от 10.01.2023 г., издадено от Дирекция „Инспекция по труда – София”, с което на основание чл. 416, ал. 5, от КТ, вр. чл. 414, ал. 3 от КТ на „**МУЛТИ ФИНИШ**” ЕООД, ЕИК: 206392624, със седалище и адрес на управление гр. София, ж. к. „Левски Г”, находящ се срещу бл. 10, вх. „И”, в обект „Тепавица Барите”, е наложена имуществена санкция в размер на сумата от 3000 /три хиляди/ лева, като **НАМАЛЯВА** размера на наложената имуществена санкция от 3000 /три хиляди/ на **1500 /хиляда и петстотин/ лева**.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда – София да заплати на

„МУЛТИ ФИНИШ” ЕООД, ЕИК: 206392624, със седалище и адрес на управление гр. София, ж. к. „Левски Г”, находящ се срещу бл. 10, вх. „И”, в обект „Тепавица Барите”, сумата от **400 /четиристотин/ лева**, представляваща направени в хода на производството разноски за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА „МУЛТИ ФИНИШ” ЕООД, ЕИК: 206392624, със седалище и адрес на управление гр. София, ж. к. „Левски Г”, находящ се срещу бл. 10, вх. „И”, в обект „Тепавица Барите” да заплати на **Дирекция „Инспекция по труда – София**, сумата от **80 /осемдесет/ лева**, представляваща направени в хода на производството разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд - София град, в четиринадесетдневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____